

[P. N. Petersen (Røje).]

folkningen en fortøttet Længsel efter det forestaaende Folketingsvalg, der kan sætte Tingene paa Plads og skabe saadanne Forhold, at det frie Folkestyre atter kan komme til at virke efter sin Hensigt.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist citerede Bjørnsons Sang til det forenede Venstre i Danmark med Henblik paa Frihedsbevægelsens Indsats, der begyndte som en Susen, men endte som en Brusen, saa der til sidst ikke kunde høres andet end denne. Det ærede Medlem burde have tilføjet Slutningen, der lyder saadan: „For Folkestyre staa frem, staa frem“, for det er netop Sagen. Frihedsbevægelsens Gerning er afsluttet, og nu er det Folkestyret, der skal staa frem, og det maa ikke hemmes af udtæntings Kræfter af en eller anden Art.

Ministeren for særlige Anliggender (Mogens Fog): Jeg vil gerne takke for den meget velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet af Ordførerne fra de forskellige Partier, og for den forstaaende Omtale af Frihedsbevægelsens Virksomhed baade før og efter den 5. Maj, som har fundet Udtryk i flere af de Indlæg, der er fremkommet i Dag. Med Hensyn til de fremsatte Spørgsmaal og den fremsatte Kritik vil jeg gerne gaa frem i kronologisk Rækkefølge efter de enkelte Ordføreres Indlæg.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Johansen fandt det vanskeligt at fastsætte Størrelsen af Tort- og Lidelsesgodtgørelsen, og heri kan jeg ganske samstemme. Det drejer sig ifølge Sagens Natur om et Omraade, hvortil man ikke kender Paralleller, og det har været nødvendigt at fastsætte disse Sætsarbitrært. Alligevel tror jeg, vi ved den Størrelse, vi har givet dem for Fængselsophold henholdsvis i Danmark og i Tyskland, har ramt det rimelige; som det senere blev sagt, vil der virkelig være Mulighed for, at de Mennesker, der faar Godtgørelsen, kan tillade sig en Ferie eller lignende til at afhjælpe Følgerne efter deres Fængselsophold, saa at disse Godtgørelser kan føles som en Haandsrækning fra Samfundet, der vil blive budt velkommen af dem, der modtager den.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist beskæftigede sig med Hædersgaverne og rejste herunder det Spørgsmaal, om det var muligt at yde disse Hædersgaver ogsaa til Folk, der var faldet som indirekte Ofre for Frihedskampen, og som paa Grund af deres økonomiske Stilling ikke kunde faa Hjælp efter Afsnit 1 eller de øvrige Afsnit.

Jeg synes, det er en meget smuk Tanke,

der ligger bag ved denne Udtalelse, men jeg tror, det vil være vanskeligt at benytte § 63, Stk. 2, i denne Henseende. Jeg skal gerne tage det ærede Medlems Spørgsmaal under Overvejelse, naar Loven er vedtaget og skal forvaltes, men det giver Anledning til at overveje, om man ikke paa anden Maade kan manifestere over for de paa-gældende, at de i lige saa høj Grad som andre er Genstand for det danske Samfunds Taknemmelighed.

Med Hensyn til Appelreglerne maa jeg sige, at de ligger fuldstændig paa Linie med de tilsvarende Appelregler inden for Ulykkesforsikringslovgivningen. Taksten for Lægeattester ligger uden for Ulykkesforsikrings-Raadets Omraade; de er altid blevet afgjort af de højeste administrative Organer, og saadan bør det vel fortsat være.

Om Enkens Mulighed for eventuelt fortsat at oppebære Erstatning, efter at hun har indgaaet Ægteskab som omtalt i § 25, Stk. 3, skal jeg sige, at saa vidt jeg kan se, skal der ikke indannes for Ministeren for særlige Anliggender, men — ifølge § 6, Stk. 1 — for Ulykkesforsikrings-Raadet, idet det drejer sig om Ændringer i Omfanget af Ydelserne.

Regelen i § 26, Stk. 4, om, at Ændring af Renten ikke kan finde Sted efter 5 Aars Forløb, betyder heller ikke noget nyt, det er en Regel, der er overtaget fra Ulykkesforsikringsloven. Ved Invalideforsikringslovens Administration følges den enkelte Rentenyder Aar for Aar af Invalideforsikringsretten, men noget tilsvarende gælder ikke for Ulykkesforsikringsloven og den Lovgivning, det her drejer sig om, og Grunden til, at man i Ulykkesforsikringsloven har fastsat denne 5-Aars Grænse, er formentlig den, at man mener, at vedkommende her-efter skal være i støtte økonomiske Forhold og ikke underkastes fortsat Undersøgelse.

Jeg kan ganske give det ærede Medlem Hr. Elmquist min Tilslutning med Hensyn til det lidt usikre, der er i Omraadet for § 56. Det har været meget svært at fastsætte Regler her, men jeg nærer ingen Tvivl om, at en Praksis hurtigt vil nedfælde sig, naar først Erstatningsraadet ved at indsamle Materiale har Oversigt over, hvor Ønskerne om Hjælp efter Paragraffen ligger. Jeg er ganske enig i, at man bør søge at undgaa Beskatning af Hædersgaver og Eengangserstatninger, men det er vist ikke muligt ved denne Lov at træffe Afgørelser om Skatte-spørgsmaal.

Saa vidt jeg har forstaaet mine Raad-givere, maa Skatte-spørgsmaalet ordnes uden for Loven ved Forhandling med Fi-